

שנן את המשנה בעל פה בקלות

Memorize the Mishnah, very, very easily

לעילוי נשמת
שלום בן משה

כלים

פרק ב'

ו	ע	ו	ע	ו	פ	א
ט	ו	ט	ו	ט	ז	
מ	ו	ח	ו	ט	ג	
ו	ו	ו	ו	מ	ט	
ו	ו	מ	ו	ש	ט	
ו	ו	מ	ו	מ	ו	
ו	ו	ה	ו	מ	מ	
ו	ו	ש	ו	ח	ו	
ו	ו	ש	ו	ש	ו	
ו	ו	ק	ו	ע	פ	
ו	ו	מ	ו	ו	ב	
ו	ו	ש	ו	ח	מ	
ו	ו	ו	ו	ו	ד	
ו	ו	א	ו	א	ו	
ו	ו	ש	ו	ח	ו	
ו	ו	ש	ו	ש	ו	
ו	ו	ק	ו	ע	פ	
ו	ו	ה	ו	ח	מ	
ו	ו	מ	ו	ו	ב	
ו	ו	ח	ו	ו	מ	
ו	ו	ו	ו	א	ו	
ו	ו	ל	ו	ה	ש	
ו	ו	ש	ו	ק	ו	
ו	ו	ו	ו	ו	ל	

כלים

פרק ב'

א פלי עין וכלי עור וכלי עצם וכלי זכוכית, פשוטיהן טהורים, ומקבליהן טמאים. נשברו, טהרו. חזר ועשה מהם כלים, מקבלין טומאה מפאן ולהבא. פלי חרס וכלי נתר טומאתן שנה — מיטמאין ומטמאין באויר, ומיטמאין מאחוריהן, ואינן מיטמאין מגביהן, ושבירתן היא טהרתן.

ח הדקיון שבכלי חרס, וקרקרומיקה, ודפנותיהן יושבין שלא מסומכין – שיעורן כדי סיבת קטן, עד לוג. מלוג עד סאה, ברביעית. מסאה ועד סאתים, בתצי לוג. מסאתים ועד שלש ועד חמש סאין, בלוג – דברי רבי ישמעאל.

רבי עקיבא אומר: אני איני נותן בקן מדת, אלא הדקין שבכלי חרס, וסקררותיהן, ודפנותיהן יושבין שלא מסומכין – שיעורן פדי סיכת קטן, עד קדירות הדקות. מהקדירות הדקות ועד חביות לודיות, ברביעית. מלודיות ועד לתמיות, בחצי לוג. מלתמיות ועד חצבים גדולים, בלוג.

רְבוֹן יוֹתֵנָּן בֶּן נִפְאִי אָמַר: חֲצָבִים גְּדוֹלִים,
שִׁיעוּרָן בִּשְׁנֵי לִוְגָיו. הַפָּכִים הַגְּלִילִים
וְהַתְּבוֹנוֹת, שִׁיעוּר מְרַקְרוּמֵיהֶן כָּל שָׁשׁ, וְאִין
לָהֶם דַּפְנוֹת.

כלים פרק ב'

ג ה ש ח ט ש ל
ל ו פ ו ש ק
ו א ע פ א ע פ
מ ו ש ל ה ו
ש ל ו ש ש ו
ד ב ה ו ו
ו ו ו ו ו
ח ה א ט ז ה פ ש
ל ת ב ח א ל א

ד פ ש ב ב ב ק ש ט
ו ב ט מ ה ש פ
ב ט ו ג ב ט מ
ש ב ב ט ו ר ט
מ ש ש מ ד ר י ב
ב ר ע א מ ש מ
ע צ ו ב ל

ה פ כ י ו ש ו ח
ז ט ו ה ל
ט פ ה ב ש ז ו
ל ח ט א א ז ו ל ח
ט מ ש מ ל א ה
ר א ב א א מ ש
ה ש א ה

ו ג ש ב ש ע
ז מ ט מ מ
ט ט ר א ב א
מ ו י מ מ ש פ
פ

ז ה ש ח ט ש ל
ל ו ש ו ש מ
ק ז א מ ב ל ז
פ א י ל ל ע ז א
מ ז פ ו ב ת ש ח
ו ה

כלים פרק ב'

ג הטהורין שבכלי חרס: טבלה שאין לה ליינבז, ומחיתה פרוצה, ואבוב של קלאין, וסילונות – אף על פי כפופין, אף על פי מקבלין. וכבפב שעשאו לסל הפת, וטפי שהתקינו לענבים. ורחבת של שיטין, ורחבת דפונה בשולי המחץ. והמיטה, והכסא, והספסל, והשולחן. והספינה, והמנורה של חרס – הרי אלו טהורים. זה הכלל: כל שאין לו תוף בכלי חרס, אין לו אחוריים.

ד פנס שיש בו בית קיבול שמן, טמא. ושאין בו, טהור. מגופת היוצרין שהוא פותח בה, טהורה. ושהוא גומר בה, טמאה. משפך של בעלי בתים, טהור. ושל רוכלין, טמא, מפני שהוא של מדח – דברי רבי יהודה בן בתירא. רבי עקיבא אומר: מפני שהוא מטהו על צדו ומריח בו ללוקח.

ה כסוי כדי יין וכדי שמן, וכסוי חביות ניירות, טהורין. ואם התקינו לתשמיש, טמאים. כסוי הלפס – בזמן שהוא נקוב ויש לו חידוד, טהור. אם אינו נקוב ואין לו חידוד, טמא, מפני שהיא מסננת לתוכו את הירק. רבי אליעזר בר צדוק אומר: מפני שהיא הופכת עליו את הרוקני.

ו גיסטרא שנמצאת בכבשן, עד שלא נגמרה מלאכתה, טהורה, משנגמרה מלאכתה, טמאה. טיטרוס – רבי אליעזר בר צדוק מטהר, ורבי יוסי מטמא, מפני שהוא כמוציא פרוטות.

ז הטמאין שבכלי חרס: טבלה שיש לה ליינבז, ומחיתה שלמה, וטבלה שהיא מלאה קערות. נטמאת אחת מהם בשרץ, לא נטמאו כולם. אם יש לה ליינבז עודה, נטמאה אחת מהם, נטמאו כולם. וכן בית תבלין של חרס, וקלמרים המתואמות.

כלים

פרק ב'

ו ת ש ע ש א ב ל
 ג ת ר י ב א ח
 א ע ה ל ט ה
 ל ט א י ל ל ע ג
 א מ ג ת
 ה ת ט ו ש ש ג מ
 ב ה ש צ ר א
 מ ו מ

כלים

פרק ב'

ובית תבלין של עץ שנטמא אחד במשקה, לא נטמא חבירו. רבי יוחנן בן נורי אומר: חולקין את עביו – המשמש לטמא, טמא, המשמש לטהור, טהור. אם יש לו לינבז עודה, נטמא אחד מהם, נטמא חבירו.

ח הלפיד טמא, ובית שקעו של נר מיטמא באויר. המסרק של צרצור – רבי אליעזר מטהר, וחכמים מטמאין.

